



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XXVI. Visitat domum Lauretanam; & fert secum Exemplar Imaginis à
S. Luca depictæ; magnaue eius erga Virginem SS. aliosque deuotio

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

CAPVT XXVI.

VISITAT DOMVM LAVRE-
nam; & fert secum Exemplar Imaginis
S. Luca depictæ; & magnam ostendit ergo
Virginem sanctissimam, aliosq̃
Sanctos deuotionem.



V O fecit P. Balthassar in
sua Romana profectioe, in
quibus magnam ostendit de-
uotionem erga Virginem Sa-
cratissimam, per quam singu-
laria à Deo Domino accepta
beneficia, quemadmodum à
Sancti, qui eidem Virgini piè addicti fuerunt: et
enim suprema hæc Virgo tanquam collum mysti-
ci Ecclesiæ corporis, per quod, ipsa intercedens,
caput eiusdem corporis Christus D. N. magna
coelestium donorum copiam fidelibus suis largi-
tur, ijs præcipuè, qui in vitæ puritate, in doctrina
& scientia spiritus eminent, cum feruenti Zelo
a Dan. 12. 3. nimas iuuandi: qui a quasi stelle firmamenti splen-
gent in perpetuas æternitates. Ex his stellis cor-
b Apoc. 12. 1. na illa conficitur Regina cælestis, per b mulierem
illam in Apocalypsi significatæ, quam S. Ioannes
vidit, habere in capite suo coronam stellarum duodecim:
c Philip. 4. 1. nam quemadmodum boni discipuli iuxta
Apostoli sententiam, c gaudium sunt & corona
sui Magistri, ita hi Sancti sunt corona Sacratissi-
mæ Vir-

mæ Virginis, vtpote omnium Magistræ, à qua in-
 spirationes, & stupenda sensa accipiunt, eorum,
 quæ in eius obsequium facturi sunt. Et quamuis
 d *Draco ille magnus habens capita septem, cauda* d *Apoc. 12. 4.*
sua traxerit tertiam partem stellarum cali; contem-
 datq; etiam illas trahere, quæ sunt in corona hu-
 ius Virginis: illa tamé viriliter eas defendit, pro- e *Eccl. 24. 0.*
fundas e mittens in suis electis radices. Et qui tene- 13.
 ram, substantialem, ac permanentem deuotio-
 nem erga eum gerunt, pignus magnum (teste S. *Lib. de ex-*
Anselmo) habent, quòd sint de numero prædesti- *cellentia*
 natorum, de quibus ipse Saluator ait, quòd f *non Virgi. c. 4.*
rapiet eos quisquam de manu eius, & de manu Pa- f *Ioan. 10. 28*
tris eius: ac proinde nec ex corona dulcissimæ suæ
 matris. Vna igitur haram stellarum fuit Pater
 Balthassar, qui ab ipso Tyrocinio, singulari deuo-
 tione fuit supremæ huic Virgini addictus, cuius
 Officium tanta animi teneritudine recitabat, vt
 Pater Gaspar Astetus eius Connouitiis, simul i-
 dem Officium cum eo recitans, obstupesceret,
 videns eius spiritus consolationem, & eleua-
 tionem, cum ad aliquos versus perueniebat: in
 qua deuotione aded semper proficiebat, vt in-
 fernalis ille Draco, rabie quadam actus, quod
 in eo tantam videret deuotionem; omnem co-
 natum adhibuerit, vt illum deijceret, ac pro-
 sterneret, horrendas illi tentationes suggerens,
 vt à familiaritate cum Deo & Sanctissima eius
 matre deterreret. Et cum Pater in oratione exi-
 stens, hunc hostis conatum animaduerte-
 ret, dixit ei Dæmon apertè: remitte tu, &
 ego remittam; præcipuè, vt istam deuotio-
 nem dimittas, quam habes in istam mulierem,
 quam

quam Mariam appellant. Ex quo apparet, quomodo esset grata Deo viri huius oratio; & quanta eisdem ad Virginem Sacratissimam deuotio, quam Sathanas tanto odio prosequatur. Sed hoc ipsum amplius Patrem extimulabat, ad persequendum, & amplius in ea crescendo, nullam prætermittens occasionem, quæ ad eum progressum occurreret.

HINC factum fuit, ut cum in profectioe Romana magna animæ suæ consolatione sancta loca visitasset ipsius vrbis, & aliarum Ciuitatum, per quas transire contingebat, valde cuperet etiam visitare sanctum locum Lauretanum, in quo est ipsamet domuncula, in qua Sanctus Gabriel Angelus Virgini Sanctissimæ annunciauit incarnationem filij Dei, & altissimum hoc mysterium in eius purissimis visceribus est peractum. & ubi illa cum suo sponso Sancto Ioseph, & Sacratissimo suo filio, postquam natus fuerat in Betlehem, & in templo Hierosolymitano præsentatus, manserunt, antequam in Aegyptum fugerent; & post reditum ex Aegypto per multos annos, quæ domus miraculose fuit per Sanctos Angelos Lauretum, ubi nunc est translata, habeturque iure optimo, quasi vnus ex locis sanctissimis, qui sunt in orbe; & ita frequentatur ab omnibus piè eidem Virgini addictis, à qua ibidem magna beneficia & fauores accipiunt: & Pater Balthassar acceptis quam diu ibi cum solito suo feruore, & Orationis continuatione hæsit: & quamuis ipse id oculatauere, sicut multa alia: possumus tamen aliqua deducere ex ijs, quæ idem Pater paucis post annis

annis insinuavit, cum Vallis-Oleti, quasi ad Extremum, ex graui quodam morbo decumberet. Cùm enim Pater quidam illi ostenderet Sacratissimæ Virginis, & gloriosi eius sponsi S. Ioseph imagines, suaderetque vt glorioso illi sancto se commendaret, respondit ægrotus, optimè dicis: sic enim hæc Domina (indicans Virginem sanctissimam) mihi dixit. Pater autem ille admiratus ex tali responsionis genere, accessit ad socium itineris eius Romani, fratrem scilicet Ioannem Santium (hominè magnæ Religionis & Orationis quã hauserat ex sancti huius Patris continua familiaritate tam in illo itinere, quàm postea longo tempore, & tunc erat eius Infirmarius) eumque interrogauit, an aliquid sciret de P. Baltassaris deuotione ad S. Ioseph. Cui frater ille respondit: quodam die mane, postquam Pater in Lauretana domo suam orationem habuisset, cùm exiret ex templo dixisse ipsi, magnum se concepisse affectum deuotionis ad gloriosum Sanctum Ioseph. Ex quo faciliè intelligitur iuxta responsum nunc prædicto Patri datum, Angelorum Reginam singularem aliquam gratiam in domo illa sua Patri fecisse, ac tanquam Magistram ea illum docuisse; quæ ad eius salutem & perfectionem multum referrent: & inter alia commendasse deuotionem ad Sacrum eius sponsum: id quod satis apertum indicium est, Patrem multò maiorem deuotionem ad Sacratissimam ipsam Virginem habuisse. Nam quemadmodum, quos ipse Dei filius amat, eosdem impellit ad suæ matris deuotionem, in signum amoris, quem habent in ipsum; & vt ea via proficiant:

ciant : ita eiusdem Domini mater , quos am-
monet , & hortatur , vt concipiant erga suum
sponsum S. Ioseph affectum , ac deuotionem
testem amoris , quem erga ipsum habent ;
vt deuotio erga vtrumque perfectiores illos re-
dat.

ALIVD quoque fecit Romæ Pater Balthassar
ad fouendam suam deuotionem erga Ang-
lorum Reginam , cuius imaginem , cum filio De-
i in vltis suis exactissimè depinxit deuotissimus
Sanctus Lucas Euangelista , quæ etiamnum
seruatur in Ecclesia Sanctæ Mariæ Maioris in
Vibe. Pater autem Franciscus Borgius , cum
esset Generalis nostræ Societatis ob singula-
rem in supremam hanc Principem affectum
& deuotionem , cum plurimum apud Sum-
mum Pontificem autoritate valeret , eius-
que fauorem experiretur , obtinuit facultatem
vt eius imaginis exemplar exactissimum & ad
vium pingeretur ; ex quo ipse postea alia
multa fieri curauit , quæ ad varia loca defer-
rentur : vt hæc deuotio in omnibus locis cre-
sceret. Horum exemplarium vnum valde ele-
gans obtinuit Pater Balthassar , secumque tulit
ad suam in omnibus periculis protectionem.
Et cum Metinam , vbi erat Rector , peruenisset
curauit , pulchrè exornatam in sacello quodam
eleganti & capaci collocari , vbi Tyrones ad ex-
hortationes audiendas , & alia exercitia spiri-
tualia peragenda conuenire possent ; & sic omnes
conciperent magnam erga Beatissimam virgi-
nem deuotionem , per quam , obtinerent perfe-
ctionem , suæ vocationis propriam. Quod Sacel-
lum

lum frequenter ipse visitabat , prolixas in eo co-
 ram Sacratissima Virgine fundens preces ; & in-
 terdum totas noctes ibidem manens : ex quo
 superius positi sequebantur euentus. Nec his
 contentus gestabat secum paruam eiusdem Vir-
 ginis Icunculam , in signum magni erga illam
 amoris ; & tanquam tutum scutum aduersus
 tentationes. quemadmodum euenit illi , cum
 per septem integras horas in eam oculos suos
 confixit , ne alias mulieres aspiceret , vt su-
 perius est dictum. Singulariter autem cole-
 bat ipsius Virginis sacratissimæ festa , feruen-
 tiori se oratione ad ea præparans , in quibus
 singulares etiam experiebatur visitationes , &
 fauores internos : quorum vnum tantum hic
 subiiciam , quem in suo libello ipse refert , sic
 dicens : quodam die Conceptionis Virginis sa-
 cratissimæ duo sum interna sensa expertus : al-
 terum fuit , in quo supplex Dominum orau-
 vt cor mihi post tot annos , aded ad ipsum con-
 uersum daret , quale Sanctissimæ suæ matri de-
 dit in primo instanti suæ Conceptionis in
 mundo. Alterum fuit , vt quandoquidem se
 ipsum nobis dans , etiam æternum suum Patrem ,
 ac dulcissimam suam matrem nobis dedit ; cum
 hac gratia det etiam aliam , vt scilicet nos i-
 pso eiusdem tradat ; vt & æterno eius Patri , ac
 dulcissimæ matri eam reuerentiam amoremque
 quem par est , exhibeamus. Et siquidem S. Ioanni
 dixit : ecce mater tua ; & matri : ecce filius tuus :
 & extunc discipulus eam tanquam matrem suam
 habuit : ita nunc eandem det nobis in ma-
 trem : Hæc duo sensa valde infixæ habuit cordi

suo, & vt fidelis filius talis matris studuit non solum per se ipsum eam honorare, eique obedire; sed etiam, vt alij idem facerent, conuertit.

MVLTVM ad hoc illi contulit magna familiaritas cum P. Martino Gutierrio, qui fuit ex stellis, splendentibus Coronæ ipsius Virginis ob singularem in eam deuotionem, quæ sæpius illi apparuit, & semel quidem gratias ei agit ob quandam quæstionem, quam ille iusserat tractari, in magnum ipsius Virginis honorem, & quam rem etiam P. Balthassar operam suam contulit; valde cupiens, foelicem eius exitum habere. Nam cum Pater Magister Ioannes Auila, author libri, qui inscribitur, AVDI FILIA Bætica pro Concione dixisset: gratiam Virginis Dominae nostræ maiorem esse, & copiosioram quàm omnium Sanctorum simul, tam Angelorum, quàm hominum, qui fuerunt, & erunt: estimantes prædicti Patres, hanc sententiam (quæ verissimum est) ad magnam de Virgine Sanctissima opinionem, & æstimationem concipiendam multum conferre, egerunt cum P. Francisco Suario, (qui tunc studia Theologica priuatim repetebat, viro rari ingenij, nec minus quàm illi ad Beatissimam Virginem affecto) vt quæstionem quandam conscriberet, in qua ostenderet ipse sententiam illam valde esse probabilem, & Sanctorum doctrinæ, rectæque rationi conformem. Fecit tunc P. Suarius, quod præclari hi viri perebant, cum illorum magna approbatione: sed postea eisdem quæstionem fusius amplificauit, & locupletauit in secundo suo Tomo in tertiam partem

S. Thomæ

S. Thomæ, ubi magni sui ingenij ac deuotionis ve- *Disput. 18.*
la foeliciter expandit, ostendens & firmans ac ex- *Seff. 4.*
tollens gratiam, & excellentias sacratissimæ Vir-
ginis.

AEQVVM etiam erit, sancti huius viri pieta-
tatem, ac deuotionem in ea profectioe perpen-
dere; non solum erga S. Ioseph, quæ fuit magna;
& erga Angelos, de qua proximo capite diximus:
sed erga reliquos etiam Sanctos, quorum sepul-
chra visitauit, ac veneratus est, supplex eorum pe-
tens intercessionem: quam etiam habebat, ad San-
ctum, cuius ipse nomen gerebat; & ad Patronos
Regni aut loci, in quo manebat, & ad alios ex im-
pulsu Dei. Cum quibus dicebat, duplici ratione a-
gi, quemadmodum cum intimis & familiaribus
alicuius Principis: aut loquendo scilicet cum eis,
& orando, vt pro nobis intercederent, à Deo quod
optamus nobis obtineant; aut memorialia & peti-
tiones eis offerentes, in quibus sermo fiat non cū
eis, sed cum ipso cœli, terræque Principe: vt li-
bentius ille per eorum manus, quam per nostras
admittat: & hac ratione orationes offerimus
Pater Noster & Aue Maria, & similes, quasi me-
morialia, quæ illi diuinæ Maiestati tradant, & v-
troque modo egit Pater Balthassar cum Sanctis, à
quibus magnos obtinuit fauores, & beneuolen-
tiam, vt videre licet in ijs, quæ scripta reliquit, in
quibus insinuat spiritualia sua sensa: nam ad fi-
nem eorum, admirans ingens bonum, quod repē-
te ad eod sentiebat, non suis meritis, sed Sanctorum
intercessioni illud tribuebat, in cuius celebritate,
Ecclesia, aut loco sibi dabatur; gratiasque pro ea
humanitate & fauore illis agebat. Cuius rei hoc

T 5 tan-

tantum Exemplum subijciam, quod euenit die
 mo quinto Octobris, Anni 1574. euigilans enim
 quodam die manè dulcis valde, ac suavis cum
 quadam cogitatione, ac sensu, qualem nunquam
 in sua vita fuerat expertus, agnouit, quid sit
 anima aliqua cum Deo, & quid sine illo. Et cum
 quod senserat, explicuisset, (quod in Capitulo
 de Humilitate reddemus) hæc subiungit: cogi-
 „ tans, cui nam ego singularem hanc uisitationem
 „ deberem, incidit mihi Sanctus Millanus, cui
 „ erat festum illa die; (qui cum esset Pastor
 „ quodam somnio mutatus dominò est, & sanctus
 „ effectus) cui ex Dei gratia ante aliquot annos
 „ valde fui addictus, ac piè deuotus. Recordatus
 „ iam fui matris Mariæ Diatiz, insignis Dei famu-
 „ læ, valde mihi Abulæ notæ, quæ in eiusdem Sancti
 „ templo requiescit. Et statim gratias egi diuine
 „ bonitati, eiusque Sanctis, quod ita benignè
 „ præuenerit immeritum.

DENIQUE magnam Deus seruo huic suo Re-
 uerentiam dedit erga res omnes ad Sanctos, eo-
 rumque sanctuaria reuerentiam: nam cum
 quadam meditaretur verba illa Psalmi: *honorabile
 nomen eorum coram illo.* Hæsi, inquit, sopitus
 hoc est, magna animi suspensione admirans, cum
 attenderem, rationem & modum illum respectus
 ac reuerentiæ, (si ita loqui fas est) quam illa ma-
 gni Dei & Domini nostri maiestas ad seruos suos
 habet, & cum illis agit; etiam cum illos suos
 defectuum monet, aut propter eos reprehendit
 didici ergo ab illa maiestate, magna eos reueren-
 tia prosequi. Et iterum dicit: Sanctos esse tanquam
 luminaria multa coram sanctissimo Sacramento
 & r-

Cap. 39.

Psal. 71. 14.

& radios veri Solis Iustitiæ ; stellas firmamenti ; torrentes magni fluminis fluentis ex sede Dei ; palmites vitis Christi D. N. de quibus nunquam loquendum nobis esset sine lacrymis, eò quòd mala nostra vita, qua ab illorum moribus degeneramus, illos confundimus ; & meritò deb eremus erubescere, quòd aliquæ teneræ & imbecilles Virgines tantū habuerint cordis & animi, vt excellēter adeò saluarentur ; nos verò tam procul ab eis retroque maneamus.

CAPVT XXVII.

*MANET IPSE LOCO PRO-
uincialis Romam cum duobus alijs Patri-
bus proficiscens : qui capti fuerunt
ab Hæreticis, pro quorum re-
demptione multum
ille laborauit.*



VM P. Balthassar in Metinen- A N N O
si Collegio quiete illa adeò si- 1573.
bi chara frueretur, venerunt
Anno sequenti noua de obitu
Patris Generalis Francisci
Borgij, sanctæ memoriæ :
propter quam causam neces-
se fuit, Prouincialem Congregationem habe-
ri, in qua pro more Societatis tres eligeren-
tur Romam profecturi, ad noui Generalis Ele-
ctionem. Ea Congregatio facta fuit Burgis, in
qua